

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 4601

Doknr.
39679943

Dato
22-09-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 25. august 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 769 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Katrine Daugaard (LA).

Spørgsmål nr. 769:

"Vil ministeren redegøre for, om "Vejledning om hjælp og støtte efter lov om social service" nr. 9765 af 2023, hvori det anføres, at "Hjælpen kan også bestå af mere praktisk betonedede funktioner, som f.eks. indkøb, ledsagelse til behandling og lægebesøg, rejser, læsning af post m.v.", indebærer, at socialpædagogisk bistand til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer også kan omfatte ledsagelse til læge/speciallæge samt støtte til eksempelvis at kommunikere med lægen?"

Svar:

Spørgsmålet vedrører socialpædagogisk bistand efter servicelovens § 85. Det fremgår af servicelovens § 85, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af en betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Formålet med socialpædagogisk bistand er at styrke den enkeltes funktionsmuligheder eller kompensere for en nedsat funktionsevne, der hindrer den enkelte i at fungere optimalt i dagligdagen eller i relation til omgivelserne. Socialpædagogisk bistand kan derfor bestå af et bredt spektrum af socialpædagogiske og andre støtteforanstaltninger.

Som det fremgår af spørgsmålet, følger det af vejledning om hjælp og støtte efter lov om social service, at socialpædagogisk bistand efter servicelovens § 85 også kan bestå af mere praktisk betonende funktioner, herunder f.eks. også ledsagelse til behandling og lægebesøg.

Det fremgår også af bemærkningerne til lovforslag nr. L 229, fremsat den 16. april 1997 af socialministeren, at hjælpen også omfatter praktiske funktioner som fx lægebesøg. Det var således lovgivers intention, at denne form for hjælp skulle være omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde.

Hertil kan det generelt bemærkes, at det er den offentlige myndighed, der udbyder en ydelse, også ansvar for at sikre, at ydelsen er tilgængelig for borgere med nedsat funktionsevne. Det følger af sektoransvarsprincippet. Der kan dog opstå situationer, hvor sundhedssektoren ikke alene kan sikre, at borgeren reelt får adgang til behandlingen. Det gælder eksempelvis, hvis borgeren har betydelige kommunikative vanskeligheder, som gør det umuligt for lægen at gennemføre konsultationen. I sådanne tilfælde kan lægen ikke levere sundhedsydelsen, uden at der bistås med en socialpædagogisk indsats, hvorfor der kan være behov for socialpædagogisk støtte efter serviceloven.

Socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85 kan, afhængigt af den konkrete situation, også ydes i forlængelse af et lægebesøg. Det kan eksempelvis omfatte hjælp til at gennemgå journalnotater, sikre at borgeren forstår lægens informationer og støtte til at holde styr på aftaler. Denne indsats kan være afgørende, når lægen har leveret den nødvendige behandling, men borgeren har vanskeligt ved at forstå eller omsætte informationen til praksis.

Hvis borgeren ikke kan anvende befordring eller befordringsgodtgørelse, som fx regionerne stiller til rådighed i forbindelse med en sundhedsydelse eller behandling, kan borgeren være berettiget til ledsagelse til og fra lægen som socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85. Dette kan eksempelvis forekomme i tilfælde, hvor borgeren er angst for at benytte den ordning, der stilles til rådighed, og derfor har behov for særlig støtte under transporten.

Servicelovens § 85 kan dermed bringes i anvendelse efter en konkret og individuel vurdering, hvis der ikke er hjemmel i sundhedslovgivningen til at dække en borgers behov.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister